

lige at hjælpe Lillebilerne, thi Lillebilernes Vægtafgift er 80 Kr. og Droskebilernes 225 Kr., altsaa en Forskel paa 175 Kr. Jeg vil altsaa bede den højtærede Minister endnu en Gang at overveje, om det ikke er en Forglemmelse, at Lillebilerne ikke er taget med i Betragtning.

Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for hans Villighed til at give nogen Lempelse i Gummiafgiften for de herhjemme istandsatte Gummiringe, saafremt Gummiafgiften da i det hele taget bliver til noget. Ministeren lovede at overveje dette Spørgsmaal, og jeg takker derfor.

Endelig vil jeg tillade mig at sige til den højtærede Finansminister, at jeg har ikke spurgt om, hvorvidt Omsætningsafgiften vilde bortfalde, det nævnte jeg ikke (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Det var det ærede Medlem Hr. Steen). Jeg spurgte derimod, om den højtærede Minister vilde være med til at overveje, hvorvidt denne Motoromsætningsafgift kunde gøres blidere for de hjemlige Karosserifabriker, og derom udtalte den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal var under Overvejelse. Det takker jeg for. Jeg udtaler Haabet om, at den højtærede Minister vil komme til et Resultat, som vil føre til, at man kan lempe Vilkaarene for de hjemlige Karosserier. Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der sikkert i Øjeblikket her i Landet staar tusindvis af Chassier, som vilde blive forsynet med nye Karosserier, dersom en Lempelse af Afgiften for disse kunde indføres igennem den Revision, som forestaar.

Dermed mener jeg, at man vilde foretage en samfundsnyttig Handling, idet man derved vilde spare Samfundet for, at disse Penge gled til Udlandet til nye Biler, hvad der ellers vilde blive Følgen.

Til det ærede Medlem Hr. Hedelund vil jeg kun tillade mig at bemærke, at jeg vil aldeles ikke gøre Forsøg paa at konkurrere med det ærede Medlem i Retning af Selvsikkerhed eller Overlegenhed, eller hvilke andre Betegnelser det ærede Medlem kunde tænke sig at benytte om et andet æret Medlems Optræden i dette høje Ting.

Naar det ærede Medlem mener, at mine Udtalelser om en Regulering nedad af Afgifterne i nogen Grad kunde imødekomes gennem § 11, beror dette jo paa en fuldstændig Misforstaaelse. Enten maa det ærede Medlem ikke kunne læse, eller ogsaa kan han ikke forstaa, hvad det drejer sig om. En af Delene maa være Tilfældet. Thi der staar i § 11 ikke andet

end, at „enhver Købstad- og Amtskommune, der faar Andel i Afgiften efter denne Lov, skal hvert Aar inden en af Ministeriet for offentlige Arbejder fastsat Frist tilstille dette Ministerium en Oversigt over Afgiftens Anvendelse“. Hvorledes det ærede Medlem deraf kan udlede noget som helst om, at man i Kraft af § 11 kunde komme til at regulere Afgifterne, forstaaer jeg ikke; det gaar langt over min Forstand og sikkert langt ind i Præstens. Nej, denne Regulering af Afgifterne nedad forekommer det mig vilde være en overordentlig heldig Foranstaltning at faa Ministeriet til at gaa med til at indsætte i Loven. Thi det kan ikke være den højtærede Ministers Mening, at Rigsdagen skulde vedtage en Lov om en Motorafgift, som paa det Tidspunkt, Loven vedtages, udgør 20 Mill. Kr. eller, som han sagde før, helst skulde udgøre 20—21 Mill. Kr., og saa ganske roligt lade den stige Aar efter Aar ligesom hidtil med meget betydelige Beløb, saaledes at den om nogle Aar beløb sig til 30 Mill. Kr., naar ikke dette samtidig var krævet gennem forøget Slid paa vore Veje. Derfor var det, jeg henstillede til den højtærede Minister at overveje, om der ikke skulde indsættes en Bestemmelse om, at Ministeren aarlig kan regulere denne Afgift i Forhold til den samlede Udgift paa vore Veje. Thi den Kommission, der har været nedsat, har jo faaet udregnet efter et overordentlig dygtigt Arbejde, hvor meget de forskellige Kommuners Udgifter til Vejene retteligt bør være. For Motorafgiften skulde jo nødvendigvis anvendes til, at de forskellige Sogne- eller Amtskommuner fuldstændig kunde stryge deres egne Udgifter til Vejene og udelukkende leve af Automobilafgiften. Jeg vil derfor endnu en Gang bede den højtærede Minister overveje, om man ikke skulde indsætte en Bestemmelse om, at Afgiften reguleres i Forhold til Kommunernes samlede Vejudgifter. Saa tror jeg, man vilde øve Retfærdighed overfor Motorkøretøjerne, og det er jo det, vi gerne skulde.

Endelig vil jeg gøre det ærede Medlem Hr. Hedelund en ganske lille Indrømmelse. Det kan ogsaa ske, at jeg gør en Fejl, skønt jeg regner udmærket godt. Det er en Skam, at det ærede Medlem ikke er Skolemester, for saa vilde det glæde ham at høre, at jeg i min Skoletid altid har faaet Udmærkelse i Regning. Men jeg begik før den Fejl at huske forkert. Jeg regnede med en Afgift for Biler, der vejede 950 kg, af 6 Ø. pr. kg og for Biler, der vejede 1.100 kg, af 8 Ø. pr. kg, og derved kom jeg til en Forskel af 28 Kr. Jeg